

જોશ્ન

જાળશિક્ષા.

જાળકોને ધર્મનું તેમજ નીતિનું
જ્ઞાન થવા સારું.

દોહરો.

સુધરે નીતિ જાળની, થાય ધર્મનું જ્ઞાન;
વધે જ્ઞાન બહેવારનું, આવે દેશાભિમાન.

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મંત્રી આર્ય સમાજ હીમતનગર,
(મહીકાંઠા.)

શ્રી જૈન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ-અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૬૪, સને ૧૯૦૮.
મુલ્ય. ૦—૦—૬.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અ. રા. પા. ૬
ગજરાવી નેપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૨૭ ૬

મુદ્રિત દસ્તાવેજ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૭૯ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ બાળ શિક્ષા

વિષય મે ૪૨ : ૮૪૪ : પ૨૦૫૨

જાળશિક્ષા.

દીકરો—બાપા, આ બધા માણસો અને માડ પહાડ એ બધું
કોણે બનાવ્યું હશે ?

બાપ—ભાઈ; એ સઘળાનો કર્તા એક ઇશ્વર છે.

સવાલ—ત્યારે ઇશ્વરનો કર્તા કોણ હશે ?

જવાબ—ઇશ્વરનો કર્તા કોઈજ નથી, તેતો હમેશાં છે ને છેજ.

સ૦—ઇશ્વર કેટલા હશે ?

જ૦—એકજ.

સ૦—એક ઇશ્વર તે આ બધું શી રીતે કરી શકતો
હશે. પીતાલ ?

જ૦—તે કાંઈ માણસ છે કે ન કરી શકે ?

સ૦—ત્યારે તે કેવો છે ?

જ૦—જો, ભાઈ, ઇશ્વર તો જે ધારે તે કરે, તેને કાંઈ
માણસની પેઠે હાથ, પગ, કાન, મહોં વીગેરે નથી,
પણ ત્હેનામાં એવી મોટી શક્તી છે કે જેથી બધું
કરી શકે.

સ૦—ત્યારે પીતાલ, આપણી પડોશમાં પેલા મહારાજ

(૨)

જેની પુજા કરે છે. અને ઇશ્વર કહે છે તેને તો હાથ, પગ બધુંએ છે ?

જ૦—હા, તેને તો બધુંએ છે, પણ તે કાંઈ ઇશ્વર ન કહેવાય, અજ્ઞાની માણસો તેને ઇશ્વરના અવતારની મૂર્તી કહે છે.

જ્ઞ૦—શું ઇશ્વર અવતાર લેતો હશે ?

જ૦—ના, ભાઈ, ઇશ્વર પોતે તો નથી જન્મતો, કે, નથી મરતો પણ જ્યારે જગતમાં બહુ પાપીઓ વધી જાય છે, ત્યારે તેની પ્રેરણાથી કેાઈ મહાત્મા પુરૂષ થાય, તેને અણસમજી માણસો ઇશ્વરનો અવતાર કહે છે.

જ્ઞ૦—મહારાજ મને કહેતા હતા કે ઇશ્વર અવતાર લે છે, અને આપ કહો છો કે મહાત્મા પુરૂષ પ્રગટ થાય છે ત્યારે બિમાંથી ખરું શું ?

જ૦—હવે ત્યારે એ બધી પંચાત કરીને શું કામ છે ? તું ત્યારે નિશાળે જા એટલે થયું.

જ્ઞ૦—પણ પીતાળ, આવી વાત મને ગમે છે, માટે કૃપા કરીને કહો તો સાડું ?

જ૦—ભાઈ, ઇશ્વર તો અમુત છે તેથી તેની મૂર્તી નથી બની શકતી, તેમજ તે અજન્મા હોવાથી અવતાર પણ ન લઈ શકે; પરંતુ આ બાબત જ્યારે તું કેાઈ વિદ્વાનને પુછી બેઠશ ત્યારે તું બરાબર સમજી શકીશ.

(૩)

સં—વારૂં ત્યારે; આપ પેલાં ચાર પુસ્તક લાંબ્યા હતા તે શેનાં હતાં ?

જ૦—એતો ચાર વેદ છે.

સં—વેદ એટલે શું ? અને તેમાં શું લખેલું છે ?

જ૦—વેદ એટલે જ્ઞાન, અને તેમાં બધી જાતની વિદ્યા છે.

સં—ત્યારે તે કેાણે બનાવેલાં હશે ?

જ૦—વેદ ઇશ્વર કૃત (એટલે પ્રેરીત) છે.

સં—વેદ ઇશ્વરને બનાવવાની શી જરૂર પડી હશે ?

જ૦—લોકોને સારે રસ્તે ચલાવવા માટે.

સં—વારૂં; ત્યારે તેમાં સારે રસ્તે ચલાવવાની શી બાબત લખેલી છે ?

જ૦—હા; એ વાત ત્હને કહું, કેમકે તે ત્હારે કામની છે, બે, સાંભળ.

સં—કહો, ત્યારે તેમાં શું લખેલું છે ?

જ૦—પહેલી વાતતો સંહારે વહેલાં બિઠવું.

સં—વહેલાં બિઠીને શું કરવું ?

જ૦—પ્રથમ સૂર્યોદય પહેલાં બિઠી દિશા--જંગલ જઇ આવી ઠાતણ પાણી કરીને ન્હાવું.

સં—વારૂં, ત્યાર પછી ?

જ૦—ન્હાઇને સંધ્યા એટલે ઇશ્વરની ભક્તિ કરવી;

સં—વારૂં; આપણે તો બણે પ્રાણણ છીએ તે સંધ્યા કરીએ પણ વાણીઆ, કણબી વિગેરે શું કરે ?

જ૦—જેવી રીતે પ્રાણણને સંધ્યા કરવાનો અધિકાર છે, તેવી રીતે ક્ષત્રી, વૈશ્ય, અને શુદ્રોને પણ છે.

સ૦—ત્યારે તે દિવસે મહારાજ મને સંધ્યા શીખવતા હતા અને પેલો સુને ઠાકરડો આપણે ત્યાં આંચો ત્યારે, હેમણે મને કહ્યું હતું કે તું મનમાં બોલજે, જો કોઈ શુદ્ધ સાંભળે તો આપણને પાપ લાગે અને આપતો કહો છો કે બધાએ સંધ્યા કરવી જોઈએ.
જ૦—જો બાઈ, આજકાલ અજ્ઞાનને લીધે એવાં રૂઢી પડી ગઈ છે કે, શુદ્ધોના સાંભળતાં ગ્રાહ્યો વેદના મંત્રો ન બોલે.

સ૦—વારૂ; ત્યારે સંધ્યા કયા પછી શું કરવું ?

જ૦—પોતે જે અભ્યાસ કરતો હોય તે કરવો.

સ૦—વેદ કેટલા છે ?

જ૦—ચાર છે.

સ૦—કયા કયા ?

જ૦—રૂઘ્વેદ, યજુર્વેદ, શ્યામવેદ, અને અથર્વેદ,

સ૦—વારૂ; ત્યારે બધી દુનિયાજ વેદ પ્રમાણે સંધ્યા વગેરે કરતી હશે કે ?

જ૦—ના, સૌસૌના માની બેઠેલા ધર્મ પ્રમાણે કરે છે.

સ૦—બીજા ધર્મ વળી બુદ્ધા હશે ?

જ૦—હા; કેટલાક પુરાણ મત પ્રમાણે વર્તે છે.

સ૦—પુરાણ તે શું, અને કોના બનાવેલાં છે ?

જ૦—વેદ ચાર છે પણ પુરાણ તો અઠાર છે અને વળી હજી વધતાંજ જાય છે તે વ્યાસમુનીના નામથી સ્વર્ધી લોકોએ બનાવ્યા છે અને અજ્ઞાની લોકો તેને વ્યાસનાં બનાવેલાં સમજે છે.

(૫)

સ૦—તેમાં શું લખેલું છે ?

જ૦—તેમાં મુખ્ય કરીને પાછલી વાતોનો ઇતિહાસ અને દ્રષ્ટાંતો છે. તેમજ થોડીક નીતિને લગતી બાબતો પણ જોવામાં આવે છે.

સ૦—નીતિ એટલે શું ?

જ૦—હમેશાં સારે રસ્તે ચાલવું તે નીતિ.

સ૦—ત્યારે તે બાબત વેદમાં નથી ?

જ૦—વેદમાં પણ છે;

સ૦—ત્યારે પુરાણ જુનાં કે, વેદ ?

જ૦—જુના તો વેદ;

સ૦—વેદમાં કેવી કેવી નીતિ કહેલી છે, તે કહોની ?

જ૦—માણસની આજ્ઞા પાળવી, મુકું ન બોલવું, ચોરી ન કરવી, અને દુરાચાર ન કરવો, વગેરે ઘણીક બાબતો વેદમાં છે.

સ૦—ત્યારે તમે પુરાણમાં એવી નીતિ છે એમ કહેતા હતા તે વાત ખરી કે નહીં ?

જ૦—હા;

સ૦—ત્યારે હમણાં તે મહારાજ પુસ્તક વાંચે છે તે શેનું છે ?

જ૦—એતો ભાગવત છે.

સ૦—એ પુરાણ ખરું કે નહીં ?

જ૦—હા. ભાગવતને પણ અઢાર પુરાણમાં ગણેલું છે.

સ૦—ત્યારે તો તેમાં ચોરી, વ્યભીચાર, અને માનવામાં ન આવે એવી વાતો આવે છે તેનું કેમ ?

જ૦—ના, ના, ભાગવતમાં વળી એવું ક્યાં છે ? તું શું સમજે ?

સ૦—કેમ વળી મહારાજ તે દિવસે વાંચતા હતા કે કાનું-ડાએ હહીને માખણ ચોરીને ખાધાં, ગોપીકાએ સાથે રાસ ફીડા રમ્યો, કશ્યપ રૂપીની સ્ત્રીઓએ સૂર્ય, પૃથ્વી, વાધ, વગેરેને જન્મ આપી સૃષ્ટી ઉત્પન્ન કરી એ વાત શું ખરી કહેવાય ?

જ૦—ના, પણ તું એ વાતો યાદ રાખે છે ખરો પણ એવી વાતો ત્હારે જરાએ ખરી માનવી નહીં.

સ૦—ત્યારે શું ખોટી માનવી ? જો એમ કહો, ત્યારે તો બધાએ ભાગવતનો ચોપડોજ ખોટો પડે ! તેનું કેમ ?

જ૦—ઠીક છે, એ વાત તને આગળ સમજાવીશ.

સ૦—ઠીક, આપની જેવી મરજી પણ મુસલમાન, પારસી, અગ્રેજ, એ બધા વેદને માનતા હશે, કે પુરાણને ?

જ૦—કોઇને નહીં.

સ૦—ત્યારે શું એ દોઢાનો ધર્મજ નથી કે ?

જ૦—ના, જેને તેઓ પોતાનો ધર્મ કહે છે તેનો ધર્મજ નથી, પણ પંથ છે.

સ૦—તેમનો કયો પંથ ? તે પરમેશ્વરને તો માનતા હશે કે નહીં ?

જ૦—પરમેશ્વરને તો તેઓ માને છે પણ સૌ સૌના મત પ્રમાણે માને અને ભજે છે,

સ૦—મુસલમાનો કેવી રીતે માનતા હશે ?

જ૦—મુસલમાનો કુરાનને માને છે, અને તેમાં લખ્યા પ્રમાણે વર્તે છે.

(૭)

સ૦—ત્યારે પારસી લોકો પણ કુરાનને માનતા હશે ?

જ૦—ના, તે લોકોનું ધર્મ પુસ્તક જુદું છે તે લોકો પોતાના ધર્મ પુસ્તકને “ જંદા વસ્તા ” કહે છે અને તેમાં લખ્યા મુજબ ધર્મ માને છે.

સ૦—ત્યારે અંગ્રેજ લોકો શેને માનતા હશે વાડું ?

જ૦—એ લોકોનું ધર્મ પુસ્તક “ બાયબલ ” કહેવાય છે અને તે પુસ્તકના હુકમ મુજબ અંગ્રેજ લોકો ચાલે છે.

સ૦—વાડું; ત્યારે હીંદુ, મુસલમાન, પારસી, અને અંગ્રેજ એ બધાનો ઈશ્વર એક કે જુદો ?

જ૦—ભાઈ; ઈશ્વર તે વળી જુદા હોય ! ઈશ્વર તો એકજ.

સ૦—જ્યારે ઈશ્વર એક ત્યારે બધા જુદા કેમ ?

જ૦—જે જ્યાંના વતની અને જે મુલક અને ખંડના રહેવાશી તે ઉપરથી તેના નામ અને તેથીજ તેનો ધર્મ પણ જુદો છે.

સ૦—ત્યારે આપણે કયાંના રહેવાશી ?

જ૦—આર્યાવર્તના.

સ૦—અને અંગ્રેજો કયાંના ?

જ૦—યુરોપના.

સ૦—હમારી ચોપડીમાં આંગ્રુ' હતું કે ચીનના રહેવાશી તે “ચીના” યુરોપના રહેવાશી તે “યુરોપીયન” જાપાનના રહેવાશી તે “જાપાનીઝ” અને અમેરિકાના રહેવાશી તે “અમેરિકન” ત્યારે આપણે આર્યાવર્તના રહેવાશી છતાં આપણું નામ હીંદુ કેમ ?

(૮)

જ૦—બ્રાજ્ઞી રીતે તો આપણા લોકોનું નામ હિંદુ નથી પણ આર્ય છે.

સ૦—ત્યારે આપણે હિંદુ કેમ ?

જ૦—મુસલમાનોએ આપણા લોકોનું નામ હિંદુ પાડ્યું.

સ૦—ત્યારે આપણુ ખરું નામ હિંદુ નહીં પણ આર્ય છે, કેમ ? હવે બ્રાજ્ઞી કોઈ મને પુછશે તો હું આર્ય કહીશ. કેમ પીતાળ, તેમાં કાંઈ હરકત છે ?

જ૦—ના હરકત શાની.

સ૦—વારુ, ત્યારે વેદમાં બીજી શી સારી વાતો લખેલી છે ?

જ૦—વેદમાં “ બ્રહ્મચર્ય ” પાળવાનું લખેલું છે.

સ૦—વળી તે શું ?

જ૦—સાત વર્ષની વય પછી ગુરૂને ત્યાં જઈ ઓછામાં ઓછો અઠાર વર્ષ સુધી વિદ્યાભ્યાસ કરવો એનું નામ “ બ્રહ્મચર્ય ”.

સ૦—પછી શું કરવું ?

જ૦—ત્યાર પછી ગૃહસ્થાશ્રમી થવું, એટલે પરણવું અને ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મ પાળવા.

સ૦—ત્યાર પછી તો કાંઈ કરવાનું નહીં કે કેમ ?

જ૦—કેમ નહીં ? ત્યાર પછી પાછો સંસાર છોડીને એ કાંતમાં રહેવું તેને “ વાન પ્રસ્થાશ્રમ ” કહે છે.

સ૦—તેમાં શું કરવું ?

જ૦—તેમાં બ્રહ્મચર્યવસ્થામાં શીખેલી વિદ્યા પાછી તાજ કરવી અને પછી સન્યાસી થવું.

સ૦--સન્યાસી એટલે ?

જ૦--કેમ સન્યાસી એટલે શું તે નથી બણતો ! આપણે
ઘેર પેલા કોઈ કોઈ દીવસ હાથમાં હંડ, કમંડળ,
લેઈને રાઘવાનંદ જમવા આવે છે તેવા સન્યાસી.

સ૦--હા. હા, ઠીક, બગવાં લુગડાં પહેરીને હાથમાં લાંબી
લાકડી અને કમંડળ લેઈને ઘેર ઘેર જમવા બંધ
છે તેજ સન્યાસીને ? પીતાજી એ તો ઘણું સારું,
રોજ સારાં સારાં મીઠાં જમવાને મળે અને લોકો
વળી મહારાજ, મહારાજ, કરે એમાંતો બહુ સુખ.

જ૦--પણ સન્યાસીતું ખરું કામતો ગામેગામ ફરીને લોકોને
વેદનો ઉપદેશ કરવો અને તેઓને સારે રસ્તે
ચલાવવા એજ છે એને કાંઈ એક જગ્યાએ મઠ
ખાંધીને જેસી રહેવાનું નથી.

સ૦--ત્યારે આપણે ત્યાં આવે છે એતો કહી જતાએ નથી
અને આવતાએ નથી. આખો દિવસ મઠમાં બેસી
ગાંજની ચલમો પીએ છે ને લોકડાં બાળે છે.

જ૦--બધા સન્યાસીઓ કાંઈ સરખા હોય છે ? કોઈ વળી
એવા પણ હોય !!

સ૦--ત્યારે બધા સન્યાસીઓને બણવુંતો પડયુંજ હશેને ?

જ૦--આજકાલ લોકો અજ્ઞાન અને પાખંડમાં લુપ્ત થઈ
ગયા છે, અને સન્યાસીઓ પણ તેવાજ બન્યા છે;
એટલે યથાર્થ રીતે આશ્રમ કોઈ પાળતું નથી.

સ૦--આશ્રમ તે વળી કેવા ?

જ૦--કેમ ? મહેં તહને હમણાં જુદા જુદા કહ્યા તે, એ-
ટલી વારમાં વિસરી ગયો ?

સ૦--અરે હા, હા, “પ્રહાર્ય,” “ગૃહસ્થ,” “વાનપ્રસ્થ,”
અને છેલ્લો “ સન્યસ્ત ” એજ કે નહીં ?

જ૦--હા, એજ.

સ૦--કેમ વારું, હમણાં કેાઠએ પાળતું નથી ?

જ૦--ના, હાલમાં એનું ઠીક પાલન થતું નથી તેથી આ-
શ્રમની રીતિ તુટી છે, અને જાતિયોની પણ એવીજ
માઠી દશા થઇ છે.

સ૦--જાતિ કેવી ?

જ૦--મુળતો બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ્ય, અને શુદ્ર, એ ચાર
જાતિયો હતી તેની હમણાં બહુ થઇ ગઇ છે.

સ૦--બહુ તે કેટલી ?

જ૦--પ્રથમ બ્રાહ્મણોમાં એકજ જાતિ હતી અને આજે
બ્રાહ્મણોમાં ચોરાસી જાતો થઇ ગઇ છે. તેમજ ક્ષ-
ત્રીઓમાં પણ ઘણી જાતો અને વૈશ્યોનું તો પુછવુંજ
શું ? વળી એ ત્રણે વર્ણનું ‘ઠેકાણું’ નહીં એટલે પછી
શુદ્રોમાં પણ સેંકડો જુદી જુદી જાતો થઇ ગઇ
અને તેઓના નામ ધંધા ઉપરથી પડ્યાં.

સ૦--ધંધા ઉપરથી કેવી રીતે નામ પાડ્યાં ?

જ૦--લૂગડાં શીવે તે દરજી, જોડાં શીવે તે મોચી, લૂગડાં
ધ્રુવે તે ધોળી, હજામત કરે તે હજામ, વગેરે જે

જેવો ધંધો કરે તે ઉપરથી તેના નામ પડ્યાં
અને જુદી જુદી ન્યાતો બંધાઈ, બાકી પૂર્વે એ સૌ
શુદ્ર ગણાતા હતા.

સ૦--વારૂ, એતો જાણે શુદ્રોની એટલી બધી ન્યાતો થઈ
ગઈ પણ બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, અને વસ્યોમાં તો એટલા
બધા જુદા જુદા ધંધા નથી ? બ્રાહ્મણ તો ભીખજ
માગે છે વૈસ્યો વેપાર કરે છે ? અને ક્ષત્રીઓ રા-
જ્ય કરે છે.

જ૦--બ્રાહ્મણનો ધંધો કાંઈ ભીખ માગવાનો નથી.

સ૦--ત્યારે બ્રાહ્મણો શું ધંધો કરે ?

જ૦--બ્રાહ્મણોનો ધંધો વિદ્યા ભણવી અને ભણાવવી, યજ્ઞ
કરવા તથા કરાવવા, અને દાન દેવું તથા લેવું. વૈ-
સ્યોતું કામ વેપાર કરવો, અને ખેતી તથા હુત્તર
કળાનાં કામ કરવાં, ક્ષત્રીતું નીતિપુર્વક રાજ્ય
કરવું અને ગૌ, બ્રાહ્મણો વગેરેની રક્ષા કરવી,
અને શુદ્રતું કામ એ ત્રણે વર્ણની સેવા કરવી. પરંતુ
આગળ કાંઈ એમ નહોતું કે ક્ષત્રીને ત્યાં જન્મ્યો
તે ક્ષત્રીજ થાય, બ્રાહ્મણને ત્યાં જન્મ્યો તે બ્રાહ્મણ
થાય, અને શુદ્રને ત્યાં જન્મ્યો તે શુદ્રજ રહે.

સ૦--ત્યારે કેવી રીતે હતું ? આપના કહેવા ઉપરથી તો
એમ સમજાય છે કે બ્રાહ્મણનો શુદ્ર થઈ જાય
અને શુદ્રનો બ્રાહ્મણ થઈ જાય; એતે શું કાંઈ બને ?
આપણાથી શું વાણીઆને ઘેર જઈને ખવાશે ?

જા૦--જો, ભાઈ, પ્રથમ એમજ હતું કે, જે વિદ્યાભ્યાસ કરે અને જેનામાં બ્રહ્મણના જેવા સાત્વીક ગુણ હોય તે બ્રહ્મણ કહેવાતો.

સ૦--વારૂ ત્યારે ક્ષત્રી શી રીતે થાય ?

જા૦--વિદ્યાભ્યાસ તો ક્ષત્રીએ પણ કરવો જોઈએ પણ જેનામાં ક્ષત્રીગુણનો એટલે શૌચનો ગુણ હોય તે તે ક્ષત્રી કહેવાતા.

સ૦--ત્યારે વૈશ્ય અને શુદ્ર કેમ થતા ?

જા૦--જેની બુદ્ધિ ખેતી અને વેપાર કરવામાં વિશેષ જાણતી તેને લોકો વૈશ્ય ગણતા અને જેની બુદ્ધિ એ ત્રણેમાં ન ચાલતી તે શુદ્ર કહેવાતા. આવી રીતે પ્રથમ હતું, અને તે વખતે વેદમાં વર્ણવેલો ધર્મ સમ્રાજી જગ્યાએ મનાતો અને ચાલતો. જેમ જેમ લોકો અજ્ઞાની થતા ગયા, તેમ તેમ ફેર પડતો ગયો; અને અત્યારે આપણે છેક અધમ દશા ભોગવીએ છીએ તે તેનું જ કારણ છે.

સ૦--જ્યારે વેદ ધર્મ આવો ઉત્તમ છે ત્યારે તેની છેક માઠી દશા કેમ થઈ ?

જા૦--સ્વાર્થી લોકોએ લોકોને ખરો ઉપદેશ કરવો મુકી દઈને જેવી રીતે પોતાનું પુજન થાય, અને સ્વાર્થ સરે તેવો જ ઉપદેશ કર્યો તેથી ખરી વાત ઠંકાઈ ગઈ.

સ૦--ત્યારે ત્હમે જે આ બધી વાત કહો છો એનો તમને કોણે ઉપદેશ કર્યો ?

જ૦—હમણાંજ થોડા વર્ષ ઉપર કાઠીઆવાડના મોરળી શેઢેરમાં એક સ્વામી ક્યાનંદ કરીને જન્મ્યા હતા તેમણે લોકોને ઉંઘમાંથી જગાડ્યા અને વેદનો ઉપદેશ દેશોદેશ ફરીને કર્યો, જેથી ઘણા લોકો સત્ય ધર્મ શું છે તેથી જાણીતા થયા. ખરે, ક્યાનંદ સ્વામીતો એક મહા પુરુષજ હતા.

સ૦—તે શું ! સન્યાસી હતા ?

જ૦—હા, તે સન્યાસી હતા; અને બહુજ મોટા વિદ્વાન હતા. તેમણે વેદનો અર્થ હિન્દી ભાષામાં કર્યો છે, જેથી ઘણા લોકો વેદધર્મથી જાણીતા થયા છે.

સ૦—તે સ્વામી હાલ ક્યાં રહે છે ?

જ૦—તે સ્વામીતો દેવલોક થઇ ગયા છે.

સ૦—ત્યારે લોકોને હવે એવો બોધ કેાણ કરતું હશે ?

જ૦—તે સ્વામીએ એક આર્યસમાજ નામની સભા સ્થાપી છે, તેમાં ઘણા વિદ્વાન લોકો છે, તે લોકો ગામે ગામે ફરીને ઉપદેશ કરે છે; તેમજ એ ધર્મના સન્યાસીઓ પણ ઉપદેશ કરે છે ?

સ૦—એવી આર્ય સમાજ કેટલી છે ?

જ૦—ઓહો ! ! સમાજો તો ચાર પાંચ હજાર હશે અને દિવસે દિવસે વધતીજ જાય છે.

સ૦—ત્યારે સમાજમાં દરરોજ બધા લોકો આવતા હશે કે ?

(૧૪)

જૉ—ના, દરરોજ તો નહીં, પણ સોમવારે સાંજના બધા
એકઠા થઈને ઇશ્વર પ્રાર્થના કરે છે.

સૉ—ત્યાં કયા માણસો જઈ શકે ?

જૉ—દરેક માણસ જઈ શકે છે.

સૉ—ત્યારે એમાં કાંઈ પૈસા કે દક્ષિણા આપવી પડે કે ?

જૉ—ના, જેની મરજીમાં આવે તે માણસ પરોપકારના
કામમાં સમાજને દાન કરે છે.

સૉ—ત્યારે પીતાજી આ વાતતો મહેં આજેજ જાણી તમે
મને રજા આપો તો હું દર સોમવારે ત્યાં જાઉં.

જૉ—હા ભલે ત્યાં જવાને કશી અડચણ નથી.

સૉ—આપણે કાંઈ પૈસા આપવા પડશે કે ?

જૉ—હા, તેમાં શું ? એવા સારા કામમાં પૈસા તો શું
પણ જીંદગી સુદ્ધાંત આપી દેવી જોઈએ.

સૉ—ત્યારે એમાં જે લોકો દાખલ થયા છે તે લોકો એક
બીજાને મળે ત્યારે શું કહેતા હશે ?

જૉ—એ લોકો એકબીજાને “ નમસ્તે ” કહે છે.

સૉ—ત્યારેતો હું પણ સોમવારે જઈશ ત્યારે નમસ્તે,
નમસ્તે, કહીશ.

સમાપ્ત.

(૧૫)

ઓરમ્

આર્યસમાજના નિયમો.

- ૧ સર્વ સત્ય વિદ્યા અને જે પદાર્થ વિદ્યાથી જાણવામાં આવે છે તે સર્વતું આદિ મૂળ પરમેશ્વર છે.
- ૨ ઇશ્વર સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ, નિરાકાર, સર્વ શક્તિમાન, ન્યાયકારી, દયાળુ, અજન્મા, અનંત, નિર્વિકાર, અનાદિ, અનુપમ, સર્વેશ્વર, સર્વ વ્યાપક, સર્વાન્તર્યામી, અજર, અમર, અભય, નિત્ય પવિત્ર, અને સૃષ્ટી કર્તા છે, તેની ઉપાસના કરવી યોગ્ય છે.
- ૩ વેદ સત્ય વિદ્યાઓનું પુસ્તક છે, વેદનું ભણવું, ભણાવવું, અને સાંભળવું, સાંભળાવવું એ સર્વ આર્યોનો પરમ ધર્મ છે.
- ૪ સત્યનું ગ્રહણ કરવામાં અને અસત્યને છોડવામાં સર્વને બિંધત રહેવું જોઈએ.
- ૫ સર્વ કામ ધર્માનુસાર અર્થાત સત્ય તથા અસત્યનો વિચાર કરીને કરવાં જોઈએ.
- ૬ સંસારનો બિપકાર કરવો એ આ સમાજનો મુખ્ય બિદેશ છે અર્થાત શારીરિક, આત્મિક, અને સામાજિક બિનતી કરવી.

- ૭ સર્વ સાથે પ્રીતિ પૂર્વક ધર્માનુસાર યથાયોગ્ય વર્તવું જોઈએ,
- ૮ અવિધાનો નાશ અને વિધાની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ.
- ૯ પ્રત્યેક જણે પોતાની ઊન્નતીમાં સંતુષ્ટ ન રહેવું જોઈએ પરંતુ સર્વની ઊન્નતીમાં પોતાની ઊન્નતિ સમજવી જોઈએ.
- ૧૦ સર્વ મનુષ્યોએ સામાજિક સર્વ હિતકારી નિયમ પાળવામાં પરતંત્ર રહેવું જોઈએ, અને પ્રત્યેક હિતકારી નિયમમાં સ્વતંત્ર રહેવું જોઈએ.

